

stor en Brøkdæl af deres Gage Officerer paa denne Maade kunne forskrive. Det bliver imidlertid en Sag for sig, som jeg antager, Administrationen vil kunne ordne uden nogen Lov, og det har derfor ligget udenfor den Opgave, jeg havde stillet mig. Naturligvis kan ingen ønske, at der gives en ubegrænset Frihed paa dette Omraade, men saa længe Laanene skrives sig fra Tider, hvor Lønningsvilkaarene have været ganske overordentlig uheldige, finder jeg det naturligt, at der gives de paagældende Lejlighed til at komme ind under disse gunstige Forhold i Stedet for at fortsætte paa den for dem selv og deres Tjeneste ødelæggende Måde, hvorpaa de hidtil have maattet stifte Gæld.

Endnu vil jeg sige, at jeg meget gerne for den omtalte Virksomhed vilde ønske, at Staten vilde gribe ind f. Eks. paa den Måde, at den i Landmandsbanken anbragte den fornødne Garantikapital, for hvilken Staten af sine Penge vilde faa 4 pCt. Saa vidt jeg husker, har Statsbanerne anbragt Penge i forskellige Sparrekasser og andre Steder, hvor den ikke faar saa høj en Procent, og Risikoen her er jo saa at sige lig Nul. Men i endnu højere Grad vilde jeg sætte Pris paa, om det var muligt, at der blev givet Foreningen Tilladelse til at udstede Obligationer, lydende paa Ihændeoveren, og hvis Rente, 4 pCt., garanteredes af Staten, som det f. Eks. er Tilfældet med de Obligationer, som udstedes af Husmandskreditforeningen. Det er imidlertid en Sag for sig, som jeg kun har villet berøre, fordi denne Forenings Eksistens og Virksomhed har været det, der direkte har givet Stødet til, at jeg har tilladt mig at fremsætte Forslaget. Men ganske uafhængigt deraf tillader jeg mig altsaa at anbefale Forslaget til den højtærede Forsvarsminister og til Tingets velvillige Behandling.

Forsvarsministeren (*J. C. Christensen*):

I Anledning af det Lovforslag, som er til Behandling, og den Tale, som Forslagsstilleren — saa vidt jeg erindrer, er det ærede Medlem ene derom — nu holdt, skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger. I al Almindelighed har jeg ikke megen Sympati for, at Embedsmænd gøre Gæld, thi de have jo kun deres Gage,

som er den ene Maaned som den anden, og i Regelen have de ikke særlige Indtægter, hvorpaa de kunne bygge Gæld. Derfor have alle de Bestræbelser, som gaa ud paa at gøre det lettere for Embedsmænd at gøre Gæld, ikke min Sympati. Nu talte det ærede Medlem en Del om den saakaldte Kgl. ansatte Embedsmænds og Bestillingsmænds Laaneforening, der er godt 2 Aar gammel, og paaviste, at denne Forening i Virkeligheden kun kom saadanne til Hjælp, som allerede i Forvejen havde Gæld, og gjorde det billigere for dem at betale deres Gæld. Ja, jeg indrømmer meget gerne, at det er for saa vidt en heldig Bestræbelse, naar Personer, der allerede have for stor Gæld, og som paa Grund af, at de staa ene og ikke have Fæller, som de kunne slutte sig sammen med til solidarisk Ansvar, maa betale meget store Renter, kunne træde ind i en saadan Laaneforening og der faa deres Laan billigere afviklede. Det er jo rigtigt nok, men det beviser intet om, at det er heldigt at medvirke til, at Embedsmænd let kunne komme til at gøre Gæld. Fra denne Forening har der foreligget Henvendelser for mig om at gaa ind paa at paalægge de militære Kassebetjente, altsaa Intendanterne, at indeholde i vedkommende Officerers Lønning et vist Beløb, saaledes som det nu maatte være aftalt med vedkommende Forening. Men jeg har jo savnet Berettigelse til at paalægge Kassebetjentene noget saadant, og derfor har jeg svaret afslaaende paa det.

Det Forslag, som er fremsat af det ærede Medlem, gaar ud paa at hæve den gamle Bestemmelse fra 1734 om, at der ikke kan gøres Arrest i Officerers Lønninger — Forordningens Ord ere jo noget gammeldags, men Meningen er denne. Desuden indeholder Forordningen en Del andre Bestemmelser fra den Tid, da de øverste Befalingsmænd selv sørgede for deres Afdelinger o. s. v.; om de faldt væk, gør ingenting, for det passer jo slet ikke mere nu. Denne Forordning, som hindrer Officerer i at lade deres Lønning beslaglægge, vil det ærede Medlem have ophævet. Det har jeg ikke saa megen Sympati for; paa den anden Side har jeg heller ikke saa meget imod det, at jeg ubetinget vil afvise Forslaget. Men jeg vil gøre